

[Ole Olsen]

Vi kan måske nok sige lidt om og gætte på, hvad pengene skal bruges til. Ja, først og fremmest selvfølgelig til en ganske skrap stramning af finanspolitikken, og det ret kort efter, at socialdemokrater udtalte, at vi ikke trænger til nogen yderligere stramning af finanspolitikken. Nå ja, det er det med at have et standpunkt osv., det er måske bare lidt hurtigt, man ændrer standpunkt.

Vi ved, at pengene skal bruges til at forgyldte landbruget yderligere. Det er noget, vi er klar over. Vi er også nok klar over, at der skal komme en erhvervsstøtte.

Nu kunne man så sige, at erhvervsstøtten gerne skulle betyde øget beskæftigelse. Nej, det tror vi ikke på. Det er efterhånden dokumenteret fra mange sider, at giver man erhvervsstøtte, som f. eks. bevirker, at investeringerne stiger, hvad der i sig selv kan være meget tvivlsomt, og det ikke bare er avancerne, der forøges og går ind i passiv anbringelse, så vil investeringerne finde sted i arbejdskraftbesparende maskineri osv.

Det vil sige, at den anden side må vi også formode vil virke beskæftigelsesskadelig. Vi har momsforhøjelsen på den ene side, som vil virke beskæftigelsesbeskædigende, og vi vil få erhvervsstøtten på den anden side. Vi mener, at erhvervsstøtten er for stor, og – hvad der måske er endnu værre – at den er forkert anvendt. Der er ingen som helst systematiske tendenser til at få en bedre beskæftigelse i det, regeringen har lagt frem nu, og desværre heller ikke i det, den socialdemokratiske regering har gjort i resten af sin regeringstid.

Jeg må advare mod, at man denne gang bare spørger ADAM om det – det er et program på en datamaskine – for ADAM er programmeret sådan, at ADAM tror, at hvis man investerer mere, så skabes der yderligere beskæftigelse. Det er klart, at hvis man programmerer maskinen på den måde, så kan man ikke ved hjælp af den maskine bevise, at man faktisk får øget beskæftigelse. Det var det, der skete sidste gang. Vi fik aldrig tallene på bordet, vi fik aldrig lejlighed til at kontrollere de mærkværdige beregninger. Så denne gang: forskån os for ADAM og erkend, at det, I vil, er at skade beskæftigelsen, I sætter betalingsbalancen højere. Og hvis det endelig skal være, så giv os dog i hvert fald chancen for at kontrollere, hvad det er, I laver.

SF erkender, at der er tre meget væsentlige problemer i den danske økonomiske politik. Der er først og fremmest beskæftigelsen, der er betalingsbalanceunderskuddet, og der er inflationen. Vi har tidligere anvist den socialdemokratiske regering midler, der kunne bruges mod alle disse tre ting på én gang. Vi var tilsyneladende ved at nærme os en enighed, men – vi er jo ikke så stærke sammen med socialdemokratiet, vi tæller ikke ret meget, de tæller selvfølgelig mere – et flertal kunne det ikke blive til.

Jeg kan godt forstå, at socialdemokrater er flove, når de oven på at forhandle med os om en politik, som faktisk kunne hjælpe på alle de tre onder, som samfundet er besat af, skal gå her over og ganske åbent erkende, at nu sætter man simpelt hen beskæftigelsen nederst og betalingsbalancen øverst.

Velbekomme til de socialdemokrater, der skal sidde nede i salen og gennemføre denne politik med deres stemmer!

Kaj Hansen (DKP):

For et år siden blev momsen sat op fra 15 pct. til 18 pct. Nu vil man altså gå videre ad denne vej og sætte den op til 20 pct. Men alle erfaringer omkring momsforhøjelser viser, at det er en fejlagtig politik, som i virkeligheden med alle de følgevirkninger, momsforhøjelser har, forværrer den økonomiske og beskæftigelsesmæssige situation. Der skal åbenbart være en årlig momsforhøjelse, uanset at denne form for skattepolitik ikke alene er a-social, men også som den mest sikre af alle følgevirkninger øger arbejdsløsheden.

Ser vi på følgevirkningerne, så er der mange, og hver for sig og sammenlagt viser de det bundforkerte i at prøve at løse problemerne på denne måde. Den kapitalistiske krise er dybtgående, og den er langvarig, og hidtil har de politiske foranstaltninger, der er gennemført, først og fremmest drejet sig om at få arbejderne og de svage økonomiske grupper i samfundet til at betale krisens omkostninger. Det er også på denne baggrund, at vi skal se forslaget om momsforhøjelsen.

For det første er det stensikkert, at momsforhøjelsen alene vil forøge arbejdsløsheden med ca. 9.000. Det skal også ses på baggrund af de øvrige finanspolitiske stramninger, som skal gennemføres, således at stigningen i arbejdsløsheden ikke bliver 9.000, men ca.